

Drazí přátelé,

děkujeme za Váš Velikonoční pozdrav i dárky. Všechno došlo v pořádku až na ty čokoládové kočky, ale byly stejně dobré, i když byly rozdrobené na kousky. Zdeněk měl největší radost z cikády, ale pořád tvrdí, že je to moucha. Třeba změní názor, až ji někdy uvidí v Provence.

O Velikonocích se u nás nehledají sladkosti v zahradě, ale kluci chodí se spletenými vrbovými proutky vyšlehat holky a nebo taky polívat vodou, aby na ně prý přešla síla probouzející se země a aby byly zdravé, krásné a silné. Za to dostávají od holek malovaná a zdobená vajíčka. Původně vařená slepičí, ale to se už zvrtilo spíš na čokoládová a všelijaké králíčky a bonbóny. (Což je trochu paradox, protože Vás někdo zbije a Vy mu za to dáte ještě odměnu).

Milan se zvrátil z hor celý nadšený, opálený a rozhodnutý, že příští rok naučí Zdeňka lyžovat, aby mohli jezdit spolu. (Já moc dobrý lyžař nejsem, ale jde mi stavění sněhuláků).

Pro Radka tento rok opravdu nezačal dobře. V lednu ho srazilo ve městě auto, když přecházel ulici. Naštěstí ne ve velké rychlosti, zrovna se rozjíždělo z vedlejší silnice a náraz nebyl silný. I to ale stačilo k tomu, že Radkovi rozdrtil nějaké kosti v koleně a kotníku levé nohy. Po operaci ještě nemůže na nohu stoupnout ale už se naučil chodit o berlích a nemusí pořád ležet. (Už si dojde do ledničky pro kozí sýr sám).

Je to pro něho ale velká změna, protože se do té doby staral o Zdeňka a každý den s ním chodil ven na hřiště, jezdit na kole, v zimě sáňkovat... Když byl Zdeněk úplně malý a děda ho vozil v kočárku, vyráželi na několikahodinové projížďky, vždycky aspoň 5-7 kilometrů. Radek tak zná Komín a jeho okolí asi nejlépe z nás všech. Rehabilitace pokračuje dobře, tak všichni věříme, že děda brzy „vyrazí do terénu“, jak říká.

Lenka teď má hodně práce, ale taky má jako vždy spoustu energie. Pomáhá nám s Zdeňkem, protože do školky u nás chodí děti až od 3 let a to bude mít Zdeňka až příští rok. Dvakrát týdně chodí do práce, aby prý v důchodu jen tak nezahálela a ještě organizuje stavební úpravy v malém bytě, který s Radkem nedávno koupili. Patrik často cestuje : na Taiwan, do Holandska, Chorvatska, Bulharska... a to zas Lenka jezdí za Alenu do Kohoutovic, aby nebyla sama doma s dvěma dětmi. No prostě má pořád co dělat.

V květnu pojede babička na měsíc s Kájou do lázni v Luhačovicích. Káju tam poslala lékařka už vloni na pobyt pro astmatické děti. Babička tam s ním jede opět jako doprovod. Děti chodí na různé léčebné procedury, cvičit, plavat na bazén... Vloni se jim tam líbilo, tak se už oba těší.

Alena nepracuje, je s Adélkou na mateřské dovolené. Adélka je hrozně hodná a pořád spokojená a usměvavé dítě. Zrovna včera už udělala své první samostatné 3 kroky. Je to jasné, holky jsou nějaké šikovnější. Adélka bude kolem svého 1. narozeninového dortu už běhat.

Děkujeme za Vaše opakované pozvání k návštěvě. Nevíme zatím, zda se nám podaří vydat do Francie letos, protože koncem léta budou vrcholit práce na dokončení stavby domů a na podzim bychom se chtěli stěhovat. Alena s rodinou taky, Ti ještě o trochu dřív, protože Kája by už od září – od začátku nového školního roku měl začít chodit do školky v Komíně. To jsme Vám už psali, že budeme s Alenou sousedé.

Staví se tady nová ulice řadových domků. Firma, která vykoupila stavební pozemky a zpracovala projekty, začala výstavbu vloni na jaře. Kdo chtěl, mohl si nechat postavit celou stavbu na klíč, nebo koupit jenom hrubou stavbu a pak si ji dokončit sám. My i Novákovi si dokončení řídíme sami – letos se dodělávají vnitřní příčky, všechny instalace, podlahy, omítky... Pozemky na zahrádky jsou úplně miniaturní, ale dokončení terénních úprav asi necháme až na příští rok.

Milan i já pracujeme, během pracovního týdne si Zdeňka moc neužijeme a vždycky se těšíme na víkendy. Od věku 4 měsíců se Zdeňkem chodíme plavat do kurzu pro děti. Plavat je sice silné slovo, spíš hrát ve vodě a potápět. Zdeněk se hodně podobá Milanovi a taky se ho snaží pořád ve všem napodobit. Když doma Milan posiluje, tak i Zdeněk vzpírá aspoň vařečku místo činky, aby měl svaly. Bude z něho taky počítačový maniak, protože už pomáhá tátovi v práci tukat na klávesnici „enter“ a je na to patřičně pyšný. Musím uznat, že dalším vzorem je děda Radek, protože Zdeněk chce nosit károvanou flanelovou košili jako děda a taky vždycky nejdřív venku hledá nějaké 2 klacíky, aby měl berle jako děda.

Je s ním fakt legrace. Hlavně když už teď umí mluvit. To si vždycky říkáme, že ty jeho rozumy musíme někam zapisovat.

Jaro už vypuklo i u nás, i když aprílové počasí bývá vždycky nevypočitatelné. A letos tomu tak opravdu je. Chvilí je nádherné slunečné počasí, teploty +17C, rozkvetou stromy a druhý den na ně začne padat sníh. Teď zrovna prší.

Doufáme, že se Vám vede dobře. Jaké země se chystáte letos navštívit ? Kdybyste měli chuť podívat se do nějaké méně exotické než obvykle, nezapomeňte, že Milan by byl výborným průvodcem například po jeho rodném Slovensku.

Těšíme se na novinky od Vás a srdečně Vás zdravíme. Líba